

pat. dicere intellectum abstractum quia cognoscit Deum & dicitur
tunc cognoscit & dicitur imperfecta. patet & videtur & dicitur
dicitur & dicitur & dicitur & dicitur.

Quod in dicta intellectio abstracta
quae cognoscit aliquid dicitur & dicitur Dei, est distincta a
se. In se ipsam patet intellectio ipsa apponit intellectum
in se & dicitur seipsum rem patet in se. Ita dicitur supra
no. ut. ad. ut. dicitur hinc dicitur intelligitur arabi quasi aliquid ab
alio & positum est sine quasi dicitur dicitur dicitur dicitur
explicemus aliquid quasi dicitur, quia non possumus nisi scire
non possim. *Ibr.* 1. Deus & dicitur non patet dicitur cognoscit
& in se, et dicitur: sed quia Deus non cognoscit et in se, cogno-
scit in se: 2. Deus quia cognoscit & dicitur et dicitur

Deus non possumus scire illa dicitur
catur [est] nec: actuale] ut & Dei dicitur, nec patet substanti
illi dicitur dicitur & nec: actuale: atque est dicitur dicitur
quod non est Deus, nec patet est Dei dicitur dicitur: 3.
non cognoscimus Deum, nec Dei dicitur dicitur.

De dicitur dicitur non possumus illam
negationem quasi dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ita dicitur apponimus, ut dicitur explicemus Dei quasi dicitur
sub illa intelligimus ita esse, et ipsam dicitur non possumus
mus. Ut quia dicitur patet dicitur non possumus et dicitur

tutum in aliqua spe alij qd illam negationem realis ad p[ro]p[ri]e
in q[ui]dam q[ui]m q[ui] talem negationem exprimitur. De deo cogno-
scibilitate. Sicut in tract. 12. De Deo F. de illis attributis.

Caput 2^m

Angelus ab intellectu creato abstractivum
intuitivum cognoscitur?

Quaestio 1^a. Angelus ab intellectu angelico intuitivum an abstractivum
sive intelligatur? Ad 1^{am} angelicum intellectum cognoscere an-
gelum cuius intellectus est intuitivus. Pro 1° intellectus intuitivus
cognoscit in se sui esse et extendi, ad q[ui]m ab omni p[ar]te q[ui] se p[ro]p[ri]a
tum, et illis spe spei suavit: atq[ue] intellectio q[ui] angelus existeret
git ita se habet: q[ui] est intuitivus.

Significatio 1° si ista intellectio est in-

tuitiva, et docet in angelo spei aliqua sub-stantia: et ipsa met sub-stantia
supplet vicem spei: et 1° n[on] admittit, 2° n[on] est impossibile: q[ui] illius
intellectus intuitivus n[on] est. Pro 2° spei intelligibile imponit intellui,
substantia n[on] pot[est] inherere. spei intelligibile constituit intellectum in actu
1° informando substantia n[on] pot[est] inherere intellectum: spei subordinati intellui.
substantia n[on] pot[est] intellui subordinari: q[ui] impossibile est qd substantia angeli
supradat spei intelligibilem.

Ad 1° negando Mai. in q[ui]a suppon-

881
nisi fallam igitur non obtemperantia, non per se dicitur regula
viam spiritus cum spiritus sit et supplet viam obtemperantiam, quoniam id non est per
conatum: ideo non datur spiritus intelligibilis, ut obtemperantia, quod ex se per se
entitatem non potest fieri per se, quod per se per se spiritus: sed per se de
locutio est satis usitata a doctoribus.

¶ 2.º respondendo Mai negando mentem
illius per se dicitur cum Suarez lib. 2. de angelis cap. 4. no
17. non esse de se fieri intelligibilis, ut in se, hoc non habet spiritus in-
telligibilis, quia accidentalis est, non quia intelligibilis est, cum se fuerit sub-
cuius intentio est assiliet per se, et per se unitis. Item non est de se in se
fuerit se per se in actu 1.º et informat, id est in se ut supplet
unam partem et unitatem intelligendi, et per se supplet non quod in esse
do, sed in agendo. Tandem non est de se fieri intelligibilis, quia talis,
et subordinati per se. hanc non subordinatam habet spiritus intelligibilis,
non quia fieri intelligibilis, et quia talis fieri namque accidentalis, quia ab-
soluta per se et intentio sicut ab ipso habitibus, et in ipsa per se subjuncta
non. Et de oia potest esse de se intellectus creatura, ad quoniam non datur spiritus
Dei intelligibilis, et sit accidentalis, et ipsa Dei fieri intelligibilis
spiritus, et sit cum intellectu scruvit ad dicendam viam.

¶ 2.º Quod intellectus angelicus cog-
noscat substantiam angelicam, cum est intellectus abstractiva,
nam sit per mediam prius cognitionem, nam hanc per se per angelum non

dubito: pot' n' se cognoscere at' effum Dei p' l' am' cum cognitam
 & cognoscere se ut cum p' effum aliquem, quoniam dicitur quod cognoscit
 item. Hicigit' neg' p' hanc sententiam lib. 2. de angelis cap. 7. r'o 16.
 ubi dicitur: Causam. p' hanc q' dicitur: illa intellectio e' imperfecta p' p'
 facta d' q' dicitur: l' e' ista p'fectio in'tus angelici d' dicitur sa-
 p' hanc, cum angelus h'at p'fectam cogniti'oem sui intuitivam et dicitur
 xi q' 1. a: atq' intellectio abstractiva q' dicitur p' p'fecta sui
 ipsius dicitur neg' in angelo: q' nulla dicitur abstractiva sui p' hanc.
 d' ill' angelus n' pot' se ipsum cognoscere q' dicitur, q' actu dicitur at
 pot' se pot' cognoscere p'fecte suam q' dicitur actualem, q' cognoscit
 est suam actualem existenti' cum h'ec q' dicitur ab illa dicitur
 quatuor: atq' intellectio q' cognoscit in se rem in se in actualem existenti'
 h' e' intuitiva d' n' abstractiva: q' angelus n' pot' se intelligere
 abstractivie sed nec' se intelli' intuitivie. Un' n' e' sed r'o de
 alio angelo esse dicitur: hunc n' pot' cognoscere impossibilem
 q' illu' supponat existentem: si n' d' dicitur cognoscere iam existi-
 tenti actu, n' illu' et' cognoscere pot' abstractivie ab eade' r'oem.

Prognosis 2. negamus pot' angeli

cum se intelligere abstractivie p' spem d' p' sui substantiam: et necesse
 dicitur pot': q' pot' se intelligere abstractivie. p' hanc r'oem p' hanc min'
 om' aia separata pot' se intelligere intuitivie p' sui substantiam,
 d' et' abstractivie p' aliena spem: q' dicitur angelus se ipsum

intelligere ualebit. $\text{S}^{\text{co}} 2^{\text{a}}$ $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ minoris. Angelus patet ubi
ad eum una $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ ad cognoscendum angelum possibilem, patet ubi
ad intelligendum eum angelum existentem: 1° dicitur quod
 $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ subiecta, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ intelligibilis subiecta, ut se cognoscat
ut possibilem, a $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ abstractiue.

¶ Regando Min. quod ad hanc $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$. $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$
aia 1° $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ nego: istam. Deper ratio 2° $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ aia habebit duplicem
em sui $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ scilicet agitam $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$, $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ se patitur cognoscere
abstractiue, ut patet tangim $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ alienam, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ sui $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$, ne
ipsam aiam $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ representatam: $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ habet $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ infusam suam,
 $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ se ut $\text{S}^{\text{p}} \text{m}$ intelligibilem, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ infusam, aut $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ ipsam intuiti-
ue se intelligit: et angelus non habet $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ agitam, sed infusam, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$
res $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ representant.

¶ Obiectum 2° $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ distinguo aia. Patet ubi
illa $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ abstractiue suo nego aia, patet ubi illa $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ facta metaice
 $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ obli. modo aia. Excom. quod angelus cognoscendum $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ in
existat, ubi angelus cognoscat illa $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ in se in istam aia
illius angeli cognoscat, ubi inquam illa, ad intellectum abstra-
ctiue, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ non datur in obli. existit. Et dein eo ipso quod angelus cog-
noscendum existat, non patet angelus cognoscat ubi tali $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ in se ad int-
lectum intuitiue, $\text{S}^{\text{p}} \text{e}$ illa representat suam obli. ut illa in se
quod cum illud sit existens, representat illud ut existens aia in intuitu

195

un cum in eod anglo existente p se cognoscit dari nequeat hoc
matris, dicit et regit illa intellectualis variata, aliq bn pba
t arg: pae angelum uti sua subia in adigit, et utro spian-
geli pabilis d existit atqz hoc dicit appellat a suavis supra
ao 17. 18. q habetissima, ex qm.

Collige 1. q. dicendum sit de intell
unui angli iii alterius angli existit; setz n pae illum
intelligere qualitatie si cognoscat at existitum intellectualis abstra-
ctiva, q sps qm hnt illius, representat illum existitum, cum
aliq cognitio sit im: rei vna, et exprimit, nec e intuitiva.
alitor dicendum si angelus cognoscendus n existat.

Collige 2. intell hancum, dum e in cor-
pore cognoscere angelum intuitiva q ad qd e tm q n hnt angli
si spm, nec angelum p se ipsum abique valet: in lita tu
expressione pabilis intell hnt angelum intuitiva intelligere q ad
q e q spm e, q ipsum nat angelum si fiat sufficienter
pae ipsi intell. Abstractive tu d q ad on e q habet tm q
aliq spm pnt intell hancum angelum cognoscere.

Caput 3m

Daia vortij ab intell hancum intuitiva
an abstractiva cognoscant?

Plato 1.º Si aia ab intell. suo hanc intelligat intuitiva.
Sed neg: si qta pcedat de aia in statu unionis. Ita
Suaris 7. de aia S. aia 1.º In Meth. Desp. 35. sect.
2. no 7.º Sbr q.^o si aia in statu unionis se ipsa intui-
tively cognoverit, & id fuerit q. aliam spiam aedipsum spiam
& q. se ipsam in: nullo modo se pot cognoscere: q. n. cog-
noscit intuitiva. Sbr 2.º q. in unionis q. aia dum e incor-
pore n. hat aliam spiam qm n. cognat q. atq. cognos-
cere n. pot spiam spiam ipsam: q. negt hie talem spiam
q. qm se cognoscat intuitiva. Sbr 2.º q. si se in: q. se ipsa
cognoverit, q. ipso se cognoverit, q. ab ali cognoscere se: ut
hoc repugnat exper: q. n. si intuitiva se intelligit.

Desertabilis 1.º q. aposita nra qm tenuis
et Plato in alibi de Pyru mirandula in suis dialog.
si aia in statu unionis n. se ipsam intuitiva cognoverit, et
in tali statu violento: atq. attendum e dicere qd aia
in corpore violento: q. S. illud negt q. Sbr 2.º q. lam q.
aia in statu separationis pot se ipsam intuitiva per se ipsam
cognoscere: q. si dum e in statu unionis n. ita se cognat,
quicquid q. h. s. p. apperose scit, cognoscit intuitiva sui, q. qm
h. n. in d. n. d. d. q. m. effectiva sciret: q. n. in

statu unionis aigleter

Secundum Suarez in Meth. supra nego-
 ando seqlam ad illius p[ro]ximam scilicet an in nego[ti]o e[st] istam du-
 infectam aiam in statu unionis privari cognoscere, ad q[uo]d pat[et] e[st] in
 illo statu h[ab]ere naturam inclinac[i]o[n]em. H[ab]et igitur aia in sua
 natura d[i]c[i]t[ur] duplicem statum scilicet unionis, & separationis, &
 in h[oc] s[ec]to h[ab]et inclinac[i]o[n]em naturam ad cognosc[er]e, q[uo]d h[ic] pat[et]
 & species ag[er]it[ur] q[uo]d e[st] 2°. et inclinac[i]o[n]em ad cognosc[er]e q[uo]d
 p[er] se depend[er]e a sensib[us] ut sicut ex eo q[uo]d in statu separationis
 pat[et] exire n[on] potest violentiam: sic ex eo q[uo]d in statu
 unionis pat[et] se inclinare cognoscere violentiam n[on] potest
 s[ed] pat[et] regardare ad aliam o[mn]iam. Idem omnino dicendu[m]
 ad casu[m] rei de cognosc[er]e p[ro]ximam spontaneam, n[on] pat[et] scilicet int[er]
 se ipsum & voluntatem intuitivam cognoscere in statu unionis, nec
 s[ed] h[ic] inherente in ip[s]i pat[et].

Regalis h[ic] 2°: Cognoscit int[er] in
 intuitu in statu unionis actus p[ro]p[ri]os in? & p[ro]p[ri]os actus? Et
 neg[ati]o. Ita Suarez F. de aia s. no 3. p[ro]p[ri]o 2° int[er] n[on] cognoscit
 se ipsum & ipsum nec int[er] ut dixi: q[uo]d nec cognoscit actus
 ip[s]ius int[er] & ip[s]os actus in? Dixi sim[il]iter & p[ro]p[ri]os actus / q[uo]d
 & ip[s]i memorat[ur] ad actus p[ro]p[ri]os int[er] ip[s]e

cognoscere tales actus, q^o ille ipse n̄ ita p̄fecte eos representat
 . Ipsi u^o ipse p̄ actus tantum p̄ eis cognoscere p̄bit: alia
 u^o ipse q̄ sunt principia actionum p̄bit intus p̄ actus, ut
 p̄ officio intelligere.

Probabitur 2°. Intus in eadē state
 unionis intuitiva cognoscit actus uoluntatis in: q^o ipse? p̄
 neg^o ita p̄fecte cognoscit. Prob^o q^o intus se d̄ sua actus in
 illa state in: n̄ cognoscit intuitiva: q^o affectivi n̄ cognoscit in:
 intuitiva actus uoluntatis. Probabitur t^o a tale p̄fecte supra p̄
 alium talis actus uoluntatis cognoscere ipse p̄ ipse, q^o p̄bit.
 Et assit fieri in intus representantē aliquid actus uoluntatis
 hoc. p̄ u^o alij dicunt q^o actus cognoscit ab intus p̄ actum intus:
 eius representantem abtm, in q^o uoluntatis factus, ex eo n̄ p̄bit
 q^o talis actus intus aliquid dabit, q^o uoluntatis dicit ad
 circa tale abtm: q^o falsum e^o assere q^o intus p̄ habet
 tam representantem abtm in q^o uoluntatis fieri p̄bit, cognoscit
 actum uoluntatis, q̄ alij p̄bit n̄ dicit.

Notabitur t^o talis hanc uiam p̄bit
 re de intellectui intuitiva rei q̄ ad q^o e^o. q^o de intellectu intuitiva
 hinc q̄ ad an e^o? aliter p̄ hanc p̄bit sensus non sic in
 se ipse p̄bit sua p̄bit in: intelligit, dum cognoscit dicit

alij actus vitales, id est cum ipis operantur. Est vero cogitatio
 sapienter actus positum sub in: q. ad an. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Sicut ergo dicitur de anima in statu separato
 anima accipere. Et anima recedit intuitive ab intellectu hanc accipit
 videtur. Ita Socrates in Math. disp. 35. sect. 2. no. 7. Et de anima
 lib. 6. cap. 9. Dubium tamen est si talis intellectus sit per se
 per se, quia anima in tali statu ad Deum accipit: an per se
 anima subiam? Per se habet intellectum integrum anima per se
 non anima subiam. Per se 9. angelus se cognoscit per se non
 subiam, sed alia per se intelligit: quia anima se habet intelli-
 gencia per se non subiam. Per se vero non facit in statu unice
 omni, non quod ibi non sit intellectus in actu. Ad talem intel-
 lectum si quis ut supponimus, ad illam non intellectus per se, seu
 per se, non recipiat in statu separato, sed per se sit intelli-
 gencia in actu. Ad illam intellectum in intellectu non existit in actu
 non cogit non potest in tali statu dicere aliam appositionem omnino in-
 dependentem essentibus talis illa est. Ita dicendum de parte spirituali
 per se subiam in tali statu, intuitive, et una epistola intelligi ab intellectu

Per se 1. de separatione in statu intellectus
 intellectus per se alia et per se ipsa? Per se. Ita Conimus de anima

separata. Dupl. act. 6.º. q. 1.º. tales actus sunt sufficientes quibus
 ut dicitur per passionem atque intelligentiam: q. n.º. cur id est de
 to in statu in q. n.º. ponit in appropinquibus sensibus. Dum dicitur
 dum iudicio despicitur habitibus.

Regalis 2.º. ¶ in statu separationis inter
 intellectus actus intellectus per ipsos. Post. ab eadem quod dicitur
 nec de actibus inter. Itaque hoc dicitur in hoc 2.º. si q. 1.º. intelligit
 de intellectu intuitiva q. 1.º. q. 1.º. qui scilicet non est cognoscit de
 p. 1.º. actus dicitur, et habitibus inter. et hoc dicitur dicitur
 actus inter: ¶ sequitur de actibus, q. 1.º. supradicta, et ista in ipsa
 et q. 1.º. actus et huiusmodi actus intellectus intuitiva cognoscit
 q. 1.º. q. 1.º. sunt in passionata de intellectu natura.

¶ Gra 2.º. ¶ de abstractivis cognoscit ad
 inter. Post. siue intelligit in statu unione: siue in statu separa-
 tione. ¶ in utroque cognoscit inter alios actus q. 1.º. q. 1.º. q. 1.º. q. 1.º.
 ut in cognoscit actus intuitiva: atque cognoscit q. 1.º. de actibus q. 1.º. q. 1.º.
 cognoscit, et abstractiva: q. 1.º. actus cognoscit abstractivis in utroque statu.
 Et hinc patet dicitur dicitur dicitur dicitur de actibus, et habitibus
 scilicet actus abstractivis cognoscit patet, et q. 1.º. q. 1.º. q. 1.º.

Hoc de intellectu vita pauca sufficienter
 intelligitur per quoniam dicitur de multis difficultatibus actus et supradictis
 et hinc intelligitur: reliqua q. de intellectu dicitur patet in aliis actibus
 apud tractatus actus, in arg. huius 2.º. tractatus in lucubris dicitur
 sequente hinc, in actibus intellectus actus et supradictis tractatus
 collocat. f. 1.º. ipsum nomen in eum dicitur dicitur dicitur dicitur
 hoc in hinc dicitur dicitur, et illam hinc dicitur.

Fini. Eam Deo.

Tractatus. 3us

De multiplici destinationum uarietate.

In 3° Artis Meth^o Lib.

Argumentum.

Tractatus de destinationibus Philosophis natis, & supralis maxime
 ut in mem^o de facultatibus, & utilitatibus sibi uiderunt. Solent de
 destinationibus recentiorum Meth^o uariis in his disputare: in q^o uero 3°
 tra^o. in 3° Meth^o Artis libum, uniuersam de destinationibus doct^o
 caligines, sedita claritate, ne cum destinationibus agendum e^o indis-
 tincte in 3° Fundam^o. Phil^o in sex hanc 3° libri capitibus uariis
 de destinationibus q^o uiderunt, q^o uero delucidauit fortasse et lectorem
 animo ad ipsas q^o captandam uelociter adducet. C

C. 1^a

Qd si duplex sit destinatio?

Caput 1^m.

Qd sit destinatio.?

Quod distinctio sit aliq[ui]d m[od]i positivi adit[us] rei q[ui]d
 lat[er]e distingui? P[ro] neg[ati]o. Ita sup[er]ior[um] ab alijs d[ist]inctio
 Jurado de p[ar]t. 6. d[ist]in[ct]io. sent. 1.º no[te] 2.º. S[ec]und[um] 1.º q[ui] subia d[ist]in[ct]io
 cl[ar]o q[ui]cu[m]q[ue] no[te] incipit d[ist]incta ab accidente: q[ui] cum d[ist]inctio
 e[st] ab accidente: q[ui] d[ist]inctio no[n] e[st] m[od]i positivi rei d[ist]inctio
 2.º subia d[ist]inguere[nt] se ip[s]a a tali no[n] aliq[ui]d h[ab]et alijs
 m[od]i q[ui] quem ab illo d[ist]inguere[nt]. A d[ist]in[ct]io aut[em] e[st] r[ati]o q[ui]d
 r[ati]o subia alijs et no[n] indigere, q[ui] d[ist]inguere[nt] ab ip[s]o
 r[ati]o in infinitum: q[ui] se ip[s]a d[ist]inguere[nt] ab ant[er]iore, q[ui] d[ist]in[ct]io
 d[ist]inguere[nt].

Oppone[nt] 1.º e[ss]e actuali[ter] rei ex[ist]ent[is] q[ui]
 neg[ati]o q[ui]d incipit d[ist]inctio: in r[ati]o e[st] m[od]i positivi q[ui]
 q[ui] res d[ist]incta incipit negat sine d[ist]inctio[n]e, d[ist]inctio aut[em] m[od]i
 incipit rei positivi. P[ro] 1.º r[ati]o q[ui]d opinionem q[ui]d sequer[em]ur
 do m[od]o r[ati]o q[ui]d e[st] d[ist]inctio arg[um]e[n]t[um]. P[ro] 2.º negat d[ist]inctio
 d[ist]inctio r[ati]o e[st] q[ui]d r[ati]o h[ab]et e[st] m[od]i e[st] r[ati]o q[ui]d p[ro]p[ri]e
 extra r[ati]o in e[st] actuali, arg[um]e[n]t[um] implicat r[ati]o r[ati]o in e[st]
 actuali, q[ui]d incipit f[act]a, q[ui]d incipit int[er]ali e[st] p[ro]p[ri]e: at e[ss]e q[ui]d
 p[ro]p[ri]e sine illo no[n] e[st] d[ist]inctio: Cum no[n] p[ro]p[ri]e
 incipit, non e[st] d[ist]incta arg[um]e[n]t[um] f[act]a e[st] illam m[od]i
 r[ati]o f[act]a d[ist]inctio[n]e, sig[na]m illo sub[st]it[ut]o ad huc intelligere
 r[ati]o r[ati]o.

Quod 2.º distinctio sit aliq[ui]d m[od]i
 P[ro] neg[ati]o: Ita Jurado supra ano 9.º. S[ec]und[um] q[ui]d r[ati]o d[ist]inctio

fingitur ab alia re qd in sua essentia constituitur: atq; per
 hanc n constituitur in sua essentia qd aliquid negat: qm distinguitur ab
 alia re qd aliquid negat. Sicut Paulus 1^a qd eandem personam
 aliquid constituitur in ea natura constituitur in n eia Dei d
 creatoris: qd eandem personam qd quem Petrus constituitur in eia Petri
 constituitur in n eia Pauli, seu constituitur Petrus distinguitur Paulo:
 qd res qd distinguitur ab alia re qd in sua essentia constituitur.

Opponebat 2° distinctio facta e regio

identitatis: qd eia distinctum e aliquid negat in summate. Sicut
 dicitur a Iuanne deo. 7. sect. 1^a no 2^a ista recte inferitur. Pugnans
 do anq; pugnans intelliguntur Petrus d Paulus qm intelliguntur in Ioho
 regio Pauli, qd eia ostendo. Iuanne intelligitur in regiois qm
 regio: pugnans intelligitur sic negata qm regio: atq; Petrus sit
 in Paulus it sic negata illius regiois: qd pugnans intelliguntur Petrus
 d Paulus qm intelliguntur soli regiois sed eo ipso qd intelliguntur pugnans
 tunc d Paulus intelliguntur: plana atq; distincta. d unum n eia al-
 ium: qd distinctio ostendit negationem, qm n existit in ipse re-
 gione: qd illam n explicat, d illam denominat, d scilicet.

Obiectio 3^a d distinctio sit aliquid

relatio? Pugnans negat ista Iuanne deo. 7. sect. 1^a no 2^a. Sicut
 qd Deus distinguitur reals ab angelo: d in n. hnt eandem rela-
 tionem ad angelum, imo nec ratio: si n. Deus sine illa relatione
 e separatus, cognoscitur distinguitur ab angelo: qd n distinguitur ab

ab illo p[ro]p[ri]etate relati[ua] nec p[ro]p[ri]etate realem. 2. tunc dicitur
quod reatu[m] in se distinguuntur. tunc n[on] datur in illis alio[quin]
alij & non in quibus existat talis distinctio: g[ener]o distinctio n[on] e[st] a[li]a.

Oppone[re] 3. distinctio e[st] denominatio
relati[ua]: atq[ue] e[st] denominatio relati[ua] desumpta ab alia relati[ua] facta
: g[ener]o distinctio e[st] facta relati[ua]. P[er] negando Mai. q[ui] n[on] distinctio
ab alia distinctio e[st] recipi[n]t nec. Sicut alij ad distinctio[n]em
n[on] o[mn]i[um] denominatio[n]e[m] & supponit extrema dua[m] a relati[ua], ut pat[et] in d[omi]n[ic]o
minu[n]te anti in denominatio[n]e usi d[omi]n[ic]o. Et q[ui]dam distinctio[n]em
n[on] e[st] relati[ua]m eod[em] n[on] aptina p[ro]p[ri]etate. g[ener]o p[ro]p[ri]etate n[on] e[st] recipi[n]t
q[ui] scilicet p[ro]p[ri]etate intelligit p[ro]p[ri]etate tunc talis relati[ua], q[ui] ip[s]a
tunc: g[ener]o p[ro]p[ri]etate intelligit Petrus & Paulus q[ui] relati[ua] distinctio[n]em

Ob[er]o 4. in q[ui] existat facta distinctio
distinctio[n]em facta existat in ip[s]a extrema. Q[ui] dicitur distinctio[n]em
Ista facta d[omi]n[ic]o. b. Meth[od]o sect[io] 1. n[on] 3. d[omi]n[ic]o 4. p[ro]p[ri]etate
distinctio[n]em n[on] existit facta in alij n[on] sup[er]addit n[on] in recipi[n]t
fundata in ip[s]a n[on] in relati[ua] q[ui] dicit ip[s]a extrema, ut pat[et] ex
ing[er]it q[ui] dicit: tunc alij e[st] q[ui] dicit: existat g[ener]o existit facta
in ip[s]a extrema q[ui] e[st] ip[s]a facta distinctio[n]em.

2. distinctio[n]em n[on] pat[et] e[st] facta n[on] recipi[n]t
relati[ua]: g[ener]o e[st] facta ip[s]a extrema. p[ro]p[ri]etate aut[em] res ubi p[ro]p[ri]etate n[on] recipi[n]t
in suo e[st] recipi[n]t distinctio[n]em ab alia p[ro]p[ri]etate e[st] q[ui] in suo e[st] facta g[ener]o
titulu[m]: atq[ue] res recipi[n]t in suo e[st] facta p[ro]p[ri]etate q[ui] intelligit n[on] recipi[n]t

Entia illius .g. distinctio a seipso in aliq no. Entiae
negae .

3. distinctio realis quae Petrus distinguit
Paulo . distinctio modalis quae non distinguit a substantia : des-
tinctio realis necessitatis quae distinguit gradus Metelli : distinctio
realis necessitatis quae Socartes patet a predicatum distinguit
patet a sabba . n. existit facta extrinsece in aliq no. regione
Entiae . g. distinctio in casu existit facta in aliq no. regione
Entiae .

Oppone 4. distinctio facta existit

in ipsis extremis . atq. extrema aliq. sunt nri. aliq. negae.
aliq. relae . g. ut tunc distinctio existit facta in nri. re-
gionibus . d. alioquin . g. Socartes distinguit nri. Petrus a Paulo =
audi . coae . aequitate . similitudo . similitudine . g. extrema des-
tinctio aliq. sunt nri. aliq. negae . aliq. relae . Ps =
causa factum nri. n. in facta ota nri. daim. in q. regem =
distinctio existit in nri. regione . relae . sup. ad . nri. entitati
d. dicit distinctio n. nri. facta aliq. entitatem ipsam distinctio
ae nri. negae . relae . in nri. nri. nri. negae . relae .
omn. in distinctio tanq. aliq. entitati sup. ad . nri. d. nri.
num distinctum . in q. nri. existit nri. distinctio .

Caput 2m.

Quod duplex sit distinctio .

Haec b. Distinctio dividit adaequate in distinctioem
Digni rei, & in distinctioem rei. Et af. ista commu-
ter aij. § 6o. q. 2. aij. distinctio, q. e actuali, aut dati in
rebus ante inth. apponiam, aut post inth. cognosim: si 1°
e distinctio aji rei seu ex na rei: si 2°. a distinctio
raij: g. distinctio actuali adaequate dividit in distinctioem
ex na rei, & in distinctioem raij.

Hic distinctio virtuali e u. Distin-
tio. Et 2°. distinctio ex na rei & distinctio raij: g. Distin-
ctio actuali n. dividit adaequate in distinctioem ex na rei & in
distinctioem raij. § 6o. 1° am. prim. minor. distinctio ex na rei
regit multiplicatam aji rei: atq. hae multiplicat. n. dati
sunt in th. q. distinctioem virtuales distinguunt. Ut
pat. attributi. Sic & in gradibus Meth. g. distinctio vir-
tuali n. e distinctio ex na rei seu aji rei. § 6o. 2° am.
prim. minor. aij. distinctio raij e distinctio facta q.
actum inth. g. aij. e distinctio actuali. Et distinctio
virtuali n. e actuali, aliq. n. bona dicuntur virtuali
et actuali, si q. om. n. virtuti, et actu datur. g. distinctio
virtuali n. e distinctio raij.

Regardo Min. ad illius q. basim
g. 2° am. prim. Distin. basim sicut 1° Enthimema. Et des-
tingo Min. sicut si p. uat de distinctioe virtuali fundamti

In: ego si factu: q. m. debet fm distinctiois rei sine
 aliq. intell. actu, sep in deb distinctio virtualis fundamen-
 talis: in distinctio virtualis factis n deb sine intell
 actu. De distinctio diuis virtualis actualis, n qd deb
 virtute d actu sit, nec qd sit virtute actualis. sed qd
 sit virtualis distinctio actu d actualis.

Q. 2. a. De distinctio ex rei

rei seu agi rei deinde ad agite in distinctioem realium
 modalem. **Def.** Ita Suarez Disp. 7. sect. 1. no 20. infi-
 ne d lib. 1. de co ano cap. 10 no 7. d lib. 3. de veritate
 cap. 1. no 7. **Pr.** q. a. ubi quae rei distinguntur: dta
 distinguntur, ut patet rei sui virtutes separata ad invicem,
 ita ut unam patet virtute sine alio, n in vice versa: si
 1. distinguntur ex se: si 2. distinguntur agi rei
 modalem: q. distinctio ex rei, seu agi rei ad agite, secunda
 distinctio modalis eadem. Dicitur tres sunt q. a. patet duo
 sunt q. a. in distinguntur virtutes separata ad invicem
 illi hoc ubi habitatis. s. via incohensia huiusmodi habitatis
 incohensia habitatis. s. una hoc ubi eadem habitatis. et
 hoc n d virtutes separatum rei sui, id rei habitatis, cum
 in eodem habitatis. q. patet sine q. dicit illorum modorum q. a.
 nec.

Pugnabit 1. distinctio factis p.